

Zamyslenia na týždeň po 2. nedeli po Svätej Trojici

Utorok 12. júna 2018

Piesne: ES č. 258, 424

Text: Jer 36, 1 – 10. 21 –31

„IV štvrtom roku judského kráľa Jojákíma, syna Joziášovho, zaznelo Jeremiášovi toto slovo od Hospodina: 2Vezmi si knižný zvitok a napíš naň všetky slová, ktoré som ti hovoril o Izraeli, o Judsku a o všetkých národoch odo dňa, čo som ti začal hovoriť, odo dní Joziáša až podnes. 3Keď sa dom Júdov dopočuje o všetkom nešťastí, ktoré mu zamýšľam spôsobiť, azda sa každý navráti zo svojej zlej cesty a ja im odpustím ich viny a hriechy. 4Vtedy Jeremiáš zavolał Bárúcha, syna Nérijovho, a Bárúch napísal podľa Jeremiášovho diktovania na knižný zvitok všetky slová Hospodinove, ktoré povedal. 5Potom Jeremiáš rozkázal Bárúchovi: Mne prekážajú, nesmiem vstúpiť do domu Hospodinovho. 6Chod' teda ty a zvitok, na ktorý si podľa môjho diktovania napísal slová Hospodinove, nahlas prečítaj pred ľuďom v dome Hospodinovom v deň pôstu, a prečítaj ich aj pred všetkými Júdejcami, ktorí prídu zo svojich ciest. 7Azda ich úpenie prenikne pred Hospodina a každý sa navráti zo svojej zlej cesty, lebo veľký je hnev a prchkosť, ktorou Hospodin pohrozil tomuto ľudu. 8Bárúch, syn Nérijov, urobil celkom tak, ako mu prorok Jeremiáš rozkázal, a v dome Hospodinovom prečítal z knihy slová Hospodinove. 9V piatom roku judského kráľa Jojákíma, syna Joziášovho, v deviatom mesiaci vyhlásil všetok ľud v Jeruzaleme a všetok ľud, ktorý prišiel z judských miest do Jeruzalema, pôst pred Hospodinom. 10Vtedy Bárúch prečítal z knihy všetky slová Jeremiášove v dome Hospodinovom, v sieni štátneho pisára Gemarju, syna Šáfánovho, na hornom nádvorí pred Novou bránou domu Hospodinovho, nahlas pred všetkým ľuďom.

21Kráľ poslal Jehúdiho, aby doniesol zvitok. Ten ho doniesol zo siene štátneho pisára Élišámu a Jehúdí ho prečítal nahlas pred kráľom a pred všetkými kniežatami, ktoré stáli okolo kráľa. 22Bolo to v deviatom mesiaci; kráľ práve sedel v zimnom paláci a na ohnisku pred ním horel oheň. 23Akonáhle Jehúdí prečítal tri-štyri stĺpce, kráľ ich odrezal pisárskym nožom a hodil do ohňa na ohnisku, kým nezhořel celý zvitok. 24A ani kráľ, ani jeho služobníci, ktorí počuli všetky tie slová, sa nezľakli, ani si neroztrhli šaty. 25Ani keď Elnátan, Delaja a Gemarja naliehali na kráľa, aby nepálil zvitok, neposlúchol ich. 26Potom kráľ rozkázal kráľovičovi Jerachmeéľovi a Serajovi, synovi Aziéovmu, a Šelemjovi, synovi Abdiéovmu, aby chytili pisára Bárúcha i proroka Jeremiáša, ale Hospodin ich ukryl. 27Keď kráľ spálil zvitok a slová, ktoré Bárúch napísal podľa Jeremiášovho diktovania, takto zaznelo slovo Hospodinovo Jeremiášovi: 28Vezmi si znova iný zvitok a napíš naň všetky predošlé

slová, ktoré boli na prvom zvitku, čo judský kráľ Jojákím spálil. 29A o judskom kráľovi Jojákímovi povedz: Takto vraví Hospodin: Ty si spálil tento zvitok a povedal si: Prečo si naň napísal: Istotne pritiahne babylonský kráľ a zničí túto krajinu a vykynoží v nej ľud i zvieratá? 30Preto takto vraví Hospodin o judskom kráľovi Jojákímovi: Nebude mať potomka, ktorý by sedel na tróne Dávidovom, a jeho mŕtvolu vyhodia vo dne na horúčavu a v noci na mráz. 31A potrestám ho na jeho potomstve i na jeho služobníkoch pre ich vinu a privediem na nich, na obyvateľov Jeruzalema a na ľudí Judska, všetku pohromu, ktorú som im predpovedal, aj keď nechceli počúvať.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Chceme počúvať, čo hovorí Boh? To je otázka nielen pre dnešný deň, ale pre celý náš život. Boh hľadá spôsoby a nachádza cesty, ako nás varovať pred zlým rozhodnutím a priviesť nás k záchrane, pretože On vidí do budúcnosti. Tak to bolo aj v dobe proroka Jeremiáša a jeho pomocníka, pisára Bárúcha okolo 600 rokov pred našim letopočtom v Judsku. Vtedy dal Hospodin prorokovi poverenie, aby zabezpečil Jeho slovo pre kráľa Jojákíma a Boží ľud. Tento dôležitý odkaz nestačilo len ústne podať. Hoci sa v našom texte obsah toho, čo Boh odkazuje svojmu ľudu, jeho vodcom nenachádza, v 35. kapitole čítame podobné varovanie Rechabovcom. Hlavnou myšlienkou je výzva: „Odvráťte sa od svojej zlej cesty!“ Toto napomenutie prichádza preto, že Bohu na Jeho národe, na Jeho deťoch v každej dobe záleží. V Krste svätom sme sa skrze Ježiša Krista aj my stali Božími deťmi, a preto si môžeme byť istí, že Bohu aj na nás záleží. Nie je Mu ľahostajné, ako žijeme. Preto aj nás napomína i cez tento negatívny príklad, aby sme Jemu – Bohu a Pánovi celého vesmíru boli verní a neľadali spasenie inde. Naopak, aby sme Jemu dôverovali, Jeho počúvali a konali to, čo je podľa Neho správne. Ak to budeme robiť, nájdeme si odpočinutie pre dušu a útočisko v tŕni Jeho krídel. Vieme to, a predsa sa neraz správame ako by nám bolo jedno, čo si Boh myslí, čo od nás žiada. Žiaľ, aj veriaci kresťania sa dnes správajú tak arogantne, ako sa správal kráľ Jojákím voči Božiemu odkazu. Stavajú seba a svoje rozhodnutia nad Božie slovo?! Aký väčší trest nás môže za to čakať, ako to, že Boh od nás, od svojich detí odstúpi a nechá nás robiť to, čo chceme, čo považujeme za správne podľa našich pravidiel?! A potom prídu dôsledky. Práve tu nachádzame jeden konkrétny prípad, keď sa to stalo. Chceme teda počúvať, čo Boh hovorí? Amen.

Modlitba:

Nebeský Otče, uvedomujeme si, akí neposlušní a aj nevd'ační sme neraz voči Tebe my, Tvoje deti. Hoci si nám zjavil svoju vôľu, dal si nám svoje slovo, drahé evanjelium, kde si nám ukázal, ako veľmi nás miluješ, my nepočúvame. Zneužívame Tvoju trpezlivosť a dobrotu, hľadáme svoje cesty a iné božstvá, ktoré by sme poslúchali. Odpusť nám to a zachráň nás svojou milosťou! Amen.

Mgr. Eva Kolesárová, zborová farárka v CZ ECAV Bratislava-Petržalka